

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

→ Szerkesztőség és kiadóhivatal ←
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIKATSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.
Egyes szám ára 4 kr., kapható:
kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felolós szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvesmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A választás után.

Brassó, szept. 26.

Tul vagyunk már a képviselő választáson; de még hatása alatt állunk, legalább részben, annak a hangulatnak, amelyet ez a választás kiben-kiben előidézt, és sok napnak kell elmúlnia, míg ettől a hangulattól meg fogunk szabadulni, mivel a hangulattal nem vagyunk úgy, mint a ruhával, hogy reggel felvesszük, este pedig levetjük, hanem várnunk kell míg az a más események által előidézt kedvezőbb vagy kedvezőtlenebb hangulatnak ad helyet.

Hogy a mérsékelt szászok és a zöldek majdnem késhegyre mentek egymással, az nem ejthet bennünket valami nagy bámulatba; mert hiszen közöttük arról volt szó, hogy magyar emberre adják a szavazatukat vagy pedig szászra. Már pedig a „zöldek” egyenesen a szász nép elárulásának tekintik azt, ha valamely szász magyar emberre adja a szavazatát, a mint azt dr. Flechtenmacher Károly ki is fejezte, midőn Prázmáron azt kérdezte a választóktól: „Nem szégyenlik magukat, magyar embert választani?”

De az már érthetetlen, hogy miért kellett a két magyar párt tagjainak olyan ellentétbe jönniök egymással akkor, a mikor nem az volt a lényege a kérdésnek, hogy ki választassék meg, hanem az, hogy magyar választassék meg és ehhez az utóbbihoz kellett alkalmazkodnia a személykérdésnek, olyan magyar egyént kellett felléptetni, a kinek a megválasztásához a szász választóknak is legalább egy része hajlandó hozzájárulni.

A szavazás eredményét kifejező számok (Jakabffyra 204 szász és 141 magyar; Obertre 80 szász szavazott) világosan mutatják, hogy a szász szavazatok nélkül, tehát a „Kreisausschuss”-sal ellenkezésben, magyar jelöltet nem lehetett volna diadalra juttatni.

A „Kreisausschuss” pedig a két, sőt több magyar jelölt közül Jakabffy Imre mellett nyilatkozott.

De hát épen az volt a Jakabffy J. ellenzőinek a panasza, hogy miért avatkoztak bele a szászok a jelölésbe és miért nem nyugodtak bele abba, hogy a magyarok, ha már átengedték nekik a kerület, azt válasszák, a ki nekik tetszik, vagyis, hogy a szászok ne azt a magyart válasszák, a ki nekik, hanem a ki a magyaroknak tetszik.

Nem is lenne érdektelen, ha egyszer a szászok valamelyik választókerületben, az oláhokkal együtt teljesen a passivitás álláspontjára helyezkednének és tisztán a magyarokra hagynák a választást. Milyen élet lenne az! Talán több lenne a jelölt mint a választó.

De az már mégis talán tulságos nagy kívánság, hogy a szászok egy olyan választókerületben, a melyben túlnyomó többségben vannak, magyar jelöltre szavazzanak, de úgy, hogy még abba se szoljanak be, hogy ki legyen az a jelölt!

Hát van-e olyan magyar ember a világon, a ki beleegyeznék abba, hogy egy túlyomó többségére nézve magyar választókerületben olyan szász jelöltre szavazzon, a ki nem elég hogy szász, hanem ahhoz még olyan szász, a kinek egyáltalában nem hajlandó mandátumot adni.

Valahányszor ítéletet mondunk a szászok magatartásáról, jó volna előbb fontolóra venni azt, hogy mikép viselnők magunkat mi az ő helyökben.

A „Magyarország” mult csütörtöki számában jelent meg egy kis közlemény Papp Árpád visszalépéséről. „Igy tehát most már igen valószínű — írta a nevezett lap — hogy Oberttel a zöld szászok jelöltjével szemben Jakabffy államtitkár lesz a képviselő, a kit az egész kerületben úgy szólván senki se ismer.”

Mintha azt akarta volna mondani a közlemény írója, hogy „Obertet — ha szász is — de legalább ismerik, tehát melegen ajánlom”.

Hát szabad ennyire menni a mienkhez hasonló helyzetben a pártoskodásban?

Más lapokban is jelentek meg ehhez hasonló ömlengések. Az egyik — persze az is ellenzéki lap — megírja, hogy Jakabffy J. lett megválasztva, de úgy, hogy a főispán a legnagyobb erőszakoskodást követte el. Kérdjük, illik-e ilyet írni a mi helyzetünkben? Szabad ennyire mennünk és okos dolog e, használna ügyünknek, ha ennyire megyünk a pártoskodásban? Igazi hivei e azok a magyar ügynek, a kik ennyire mennek? Nem az e a látszat, hogy nekik nem az a lényeges, hogy magyar legyen megválasztva, hanem az, hogy az ő magyar jelöltjük.

Régen, midőn legelőször engedték át ezt a szász-hermányi kerületet a magyarságnak és azóta is mindig úgy tettek a szászok, hogy passivok maradtak és engedték, hogy a magyarok válasszák meg azt a magyar jelöltet, a kit a szászok állítottak fel.

Most másként történt. Most a szászok is szavaztak a magyar jelöltre és tulajdonképen ők választották meg. És nézetünk szerint ez a tökéletesebb állapot és az acceptabilisabb eljárás.

És mégis! Tettek e erről csak egy szóval is említést az ellenpárt tagjai beszédeikben vagy cikkeikben? Akadt-e csak egy is, a ki ezt érdemül tudta volna be a főispán politikájának?

Dehogy. Hiszen épen az is a mi egyik nagy bajunk, hogy vannak közöttünk a kik a mult időket nem ismerik, vagy nem akarják ismerni és ezért soha sincsenek megelégedve a jelennel és abban a magyarság érdekében történő intézkedésekkel, hanem azt akarnák, hogy a 10000 magyar lélek épen oly mértékben érvényesüljön itt Brassóban a 20000 tehát kétszer, vagyonra nézve pedig talán többször olyan erős két nemzetiséggel szemben, mint a 60 ezer

A „Brassói Lapok” nyomdája f. hó
29-től Kapu-u. 60 sz. a. lesz.

magyar, a kizárólag magyarok által lakott Debreczenben.

A magyarság erősödése érdekében kifejtett tevékenységek azonban ezen nagy kívánságukkal nem áll egyenes arányban.

Irodalom.

Rózsavölgyi és Társa cs. és kir. udvari zenemű nagy kereskedése a napokban egész csomó új kiadvánnyal gazdagította a hazai zeneirodalmat. Első helyen mindjárt a kitűnő zeneszerző Camillo Linka új dallamos keringőjét említhetjük, a primadonna Valsét. A pompás újdonság méltán sorakozik Camillo Linka eddigi közkedveltségű szerzeményeihez s bizonyára szívesen vette az is, a kinek ajánlva lett: Splényi báróné, Blaha Lujza asszonynak, a magyar nemzet csalóányának. Ára 2 korona 40 fillér. Geiger Mór új tyrolienne-je: Dal a kis unokához könnyű, kellemes dallamos munka, egy bájos gyermekképpel a czimlapon. Kutschera Alvis, a legnépszerűbb kupletszerő ismét egy bohó ötletes dallal lépett elő: Na nu Herr Professzor Schenk! melyben a tudós tanár új találmányát figurázza ki. Ára 1 korona 50 fillér. Kerner József a 66. gyalogezrednek egy talpalá-való kitűnő indulót komponált, melynek ára 1 korona 25 fillér, legvégül a «Magyar dalok és népdalok» gyűjteményének 4-ik évfolyamában a 9. 10. szám alatt két pompás új magyar nóta jelent meg. Az egyik Kövesdy szerzeménye. Akárhány barna leány, a másik a vigan vannak lenni a faluban ismert kitűnő népdal Berényi Lajos zamatos átiratában a füzet ára 1 korona. Ajánljuk ezen új kiadványokat olvasóink szíves figyelmébe.

HIREK.

Brassó, szept. 26.

— **A brassóiak gyászja.** Szombaton d. e. tíz órakor a brassói gör. kel. egyházközség tartott ünnepélyes gyászistentiszteletet a királyné halála alkalmából, tegnap d. e. pedig a szász evangélikus és a református templomban volt isteni tisztelet. A vármegyei és városi hatóságok, a katonai parancsnokok, egyes hivatalok előjárói valamennyi istentiszteleten résztvettek, élükön Maurer Mihály főispánnal. Ma délelőtt tizenegy órakor az állami főreáliskola tartott meghatározott gyászünnepélyt az intézet tornacsarnokában, ahol szép közönség gyűlt össze. A gyászbeszédet Rombauer Emil főigazgató tartotta, míg az ifjúsági énekkar Binder Jenő tanár vezetésével gyönyörű gyászdalokat énekelt. Két növendék ezenkívül a királynéről zengő költeményt szavalt. A szép ünnepély hatása alatt sokaknak csillogott könny a szemében.

— **Városi közgyűlés.** Brassóváros képviselőtestülete szerdán d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart a főtéri tanácsház üléstermében. A tárgysorozat 17 pontból áll.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Bodor Ödön sepsi-szentgyörgyi járásbíró-sági aljegyzőt a marosvásárhelyi törvényszékhez, Tuzson György marosvásárhelyi törvényszéki aljegyzőt pedig a sepsi-szentgyörgyi járásbíróshoz helyezte át.

— **Dadogók és selypítők gyógyítása.** A nyár folyamán a dadogók és selypítők gyógykezelését Roboz József váci siketnéma intézeti igazgató irtól elsajátítván, ezeknek gyógykezelésére tanfolyamot nyitottam. A bolonyai elemi iskolában a tanfolyam már e hó 26-án kezdetét veszi. — A középiskolai tanulók valamint felnőttek gyógykezelésére a román. kath. főelemi iskola helyiségében egy második tanfolyamot akarok tartani. Felkérem tehát az érdekelt szülőket, kik dadogó vagy selypen beszélő gyermekeiket gyógykezeltetni óhajtják, hogy Bíró Sándor román. kath. elemi isk. igazgató urnál vagy Baráczy Sándor főgymn. tanár urnál jelentsék be a

gyógyítandó növendékeket, hogy a tanfolyamot lehetőleg jövő hó 1-én megnyithassam. — A gyógykezelés 4 hónapot vesz igénybe és a gyógyításért fizetendő tandíj a beszéd-fogyatékosok számától függ, — de havi 4 jrtól több nem lesz. — Ütő Sándor áll. isk. tanító.

— **A jubileumi emlékérem ünnepélyes kiosztása.** A cs. és kir. 2-ik számú hadkiegészítő kerületi parancsnokságnak a folyó évi szeptember hó 20-án kelt átirata folytán felhivatnak mindazon állandóan itten tartózkodó egyének, kik a cs. és kir. 2-ik gyalogezredben szolgáltak és jelenleg is még ennek kötelékébe tartoznak és a folyó évi december hó 2-án Brassóban tartandó ünnepélyes emlékérem kiosztásnál résztvenni óhajtának, a katonai könyvük előmutatása mellett legkésőbb a folyó évi október hó 2-ikáig az alólírt városi tanács katonai ügyosztályánál jelentkezzenek.

— **Ellenőrzési szemle.** A honvédelgénységnek ez évi ellenőrzési szemléje itt helyben f. évi október hó 7-én, 8-án és 10-én reggeli 8 órakor a honvédlaktanyában fog megtartatni. Ezen ellenőrzési szemlénél az összes itten tartózkodó honvédek, tekintet nélkül arra, hogy brassói illetőségűek vagy sem, és tekintet nélkül arra, melyik honvédcsoportba tartoznak, valamint az összes itten tartózkodó, az ország tulsó részének cs. kir. honvédségéhez tartozó honvédek megjelenni kötelesek, és pedig azok, kik 1897. évi október hó 1. óta f. é. szeptember hó utolsó napjáig bezárólag tettelegesen szolgálatra, sem fegyvergyakorlatra be nem vonultak, végre azok, kik 1887. évben az állandó hadseregben besorolva voltak és a múlt 1897. év végével a honvédséghez át lettek helyezve. Az ellenőrzési szemlére minden megjelenni köteles honvéd vagy katonai igazolványát magával hozni tartozik. Mi is ezennel szigorú mihez tartás végett azon megjegyzéssel tétetik közhírré, hogy az ezen ellenőrzési szemléből igazolatlanul elmaradók a káros következményeket önmaguknak tulajdonítják. A törvényes oknál fogva ezen ellenőrzési szemléből elmaradandó honvédek számára az utólagos ellenőrzési szemle folyó évi novem-

A „Brassói Lapok“ tarczája.

Hogyan tanult a királyné magyarul.

— Falk Miksa elbeszélése. —

(Folytatás.)

Schönbrunnban, ha az ember a főépületén belép, jobbra van egy hosszú folyosó. E folyosó baloldalának utolsó ajtaja volt az, amelyen én mindig beléptem egy gyönyörű földszinti terembe, melynek másik ajtaja a kert felé nyílt és amely — mint hallottam — valaha Mária Tereziának kedvenc szobája volt. Itt ült ő felsége, mellette pedig a padlón két óriási kutya nyújtózott, melyek akkoriban ő felségének sétéiben hű kísérei voltak. Folytatva lettek itt a városban megkezdett órák, csak hogy az egy órából néha-néha kettő, sőt három is lett. Az oktatás tudniillik adig tartott, míg az ezen földszinti teremből fölfelé vezető csigalépcsőnek felső végéről az Elise! szó hallatszott. «A császár haza jött», mondá ilyenkor ő felsége, s akkor az órának vagy óráknak vége volt. Nem is mertem volna előbb fölkelni, mert még a városban, az első óra alkalmával meg történt velem, hogy mikor a fölöttünk levő nagy óra kettőt ötött, én fölkeltem és eltávoztam; hanem másnap még is leczkézett

ezért Ferenczy Ida, ki az udvar szokásait jobban ismervén, arra oktatott, hogy addig nem szabad fölkelnem, míg ő felsége el nem bocsát. Megjegyeztem ezt magamnak és nem is vétettem többé az etikett e szabálya ellen.

Ha a jó tanítvány egyik ismertető jele a tudvágy, akkor ő felsége az ilyen jó tanítvány eszménye volt. Az ő agyveleje folyvást erősen dolgozott, s ő mélyen gondolkozott, nem holmi frivolitások, hanem a tudomány és az élet legkomolyabb problémái körül. Fogas kérdéseivel nem egyszer zavarba ejtett, melyből aztán úgy, ahogy, de sokszor csakis nagy ügygyelbajjal tudtam kibontakozni. Így például egyszer — nem tudom már miféle könyvben — ezt a frázist olvastuk: «A pokol minden hatalmassága összeesküdött ellenem.» Ő felsége megáll, mereven a szemembe néz és azt kérdi: — Hísz-e — ön a pokolban?»

Ha a nyájas olvasó egy kissé gondolkodik, át fogja látni, hogy azon a helyen erre a kérdésre felelni nem volt könnyű dolog; de úgy hiszem, elég szerencsésen találtam fel magamat, amennyiben ezt válaszolám: «Felséges asszonyom, én e felett még sohasem gondolkoztam. Én egész életemet úgy rendeztem be, hogy tudva és akarva soha

rosszat nem cselekszem és most úgy kombinálok, hogy: ha nincs pokol, akkor úgy sem jutoda senki, ha pedig van, legalább én nem fogok oda jutni.» Ő felsége nevetett és folytatta az olvasást.

Más alkalommal az imádkozás kerülván szóba, azt jegyzé meg ő felsége, hogy ő ugyan sokat jár a templomba, de gyakran mégis azt kérdi magától, hogy nem kellene-e még többször oda mennie; szeretné tudni mi az én véleményem? «Az imádkozás — válaszolám — nem olyan mint az orvosság, amelyre nézve az orvos prescribálja, hogy milyen időközökben hány kanállal kelljen bevenni. Ha imádkozunk, ez nem azért történik, mert ezzel az Ur Istennek teszünk szívesiséget, aki amugy is tudja hányadán van velünk. Imádkozunk, annyiszor, ahányszor szívünk szükségét érzi annak, hogy magát a mindenható előtt feltárja, egyébként pedig viselkedjünk úgy, hogy az Isten ne csak akkor legyen velünk megelégedve, ha a templomban térdelünk, hanem mindenkor.»

Máskor valami politikai dologról beszélgettünk; egyszerre csak e kijelentéssel lep meg ő felsége: «Én úgy hallottam, hogy a legcélszerűbb kormányforma mégis csak a republika.» Körülnéztem, vajjon nem dőlnek-e rám a régi habsburgi császárlak falai;

ber hó 17-én fog a fent megjelölt épületben megtartatni. Különleges utószemle évenként december hó 21. és 22. tartatik meg Brassóban a nevezett parancsnoksági iroda helyiségében.

— **Elveszett** szombaton este egy Plutó névre hallgató, sima fekete szőrű ujfundlandi kutya, nyakán aczélvél, fején szájkosárral. A ki e lapok nyomdájába hozza vagy itt biztos felvilágosítást ad a kutya hollétéről, méltányos jutalomra számíthat.

— **A hazai iparnak** állami kedvezményekben való részesítése tárgyában alkotott 1890. XIII. t. cz. befejező szakaszában aként rendelkezik, hogy „jelen törvény az annak alapján adott kedvezmények érvényben hagyásával 1899. évi december 31-ig marad hatályban”. Tekintettel ezen körülményre, a képviselőház pénzügyi bizottságának legutóbbi ülésében megkérdezték a kereskedelmi minisztertől, vajjon szándékozik-e az idézett törvény hatályának meghosszabbításáról gondoskodni. Dániel báró azt válaszolta, hogy föltétlenül szükségesnek tartja az 1890. XIII. t. cz. hatályának meghosszabbítását s erre nézve a jövő év elején javaslatot is fog a Ház elé terjeszteni. Hozzátette a miniszter, hogy az e javaslat által nyújtandó állami kedvezmények nem lesznek csekélyebbek az eddigeiknél, sőt a nézete és óhajta az, hogy az eddigi kedvezmények bizonyos irányban még ki is terjesztessenek.

— **Uj okmánybélyegek.** A nemrég forgalomba került uj koronaértékű okmánybélyegek művészi tekintetben igen sok kívánnivalót hagytak hátra, a mi arra indította a pénzügyminisztert, hogy utasította az államnyomda igazgatóját, hogy művészi rajzok alapján uj okmánybélyegjegyeket készíttessen. A bélyegek tervrajzait nyilvános pályázat után szerzik be s mindössze hét pályadíjat tűznek ki, mert hét bélyegmintára lesz szükség.

— **Párisi Divat.** Most, a mikor a divat annyi ujat, szépet s helylyel-közzel annyi eredetit és fantasztikusát, szinte jelmez-szerűt alkot, most még a legjobb ízlésű hölgynek is szüksége van egy oly tanács-

adóra, ki a választást mindenben megkönynyítse. — A «Párisi Divat» az, a mi e szerepet legjobban betölti; a hölgyek részint azért tartják nélkülözhetetlennek, mert a legujabb dolgokkal ismerteti meg őket; részint mert a legszebb dolgoknak is a legolcsóbban, legpaktikusabb módon való beszerzésére tanítja meg a hölgyeket. E célokat szolgálják az eredeti párisi képek, melyek a nagy szabócégek műterméiben fölvetett fényképek után készülnek, továbbá a kimerítő magyarázat, a mintaivek, a párisi és londoni divattudósítások s végre a lapot betöltő cikkeken és képeken kívül, még a szerkesztői üzenetek rovata, melyben az olvasók minden kérdésre kimerítő választ nyernek, úgy hogy a takarékos, de jóízlésű hölgyközönség azon óhajta, hogy aránylag kevés költséggel is igazán elegánsan legyen egy ruházata, mint asztala és egész háztartása, — akkor valósulhat legjobban, ha utmutatásért a Párisi Divathoz fordul. A «Párisi Divat» előfizetési ára egy negyedévre 2 frt. A „Pesti Hirlap”-al együtt 4 frt 50 kr.

— **Exsiccator.** Ez az a világhírű vegyi szer, melyet kivétel nélkül minden birtokosnak meg kellene szereznie, minthogy minden építkezésnél legalább 200 százaléknyi nyereséget ad. Az Exsiccator mindenmű penészgombát gyökeresen kiirt és nedves lakásokat megszárit. Egy kg. Exsiccatorral 10 négyszög méter fát let konzerválni; nedves fal szárításánál 6 négyszögméterre egy kilogr. elegendő. Feltalálója, Ritter mérnök (Bécs, III. Parkgasse 10.) eddig 10 érmet, 2 oklevelet, és több ország-czimert szerzett. Képes ismertetés ingyen és bérmentve.

— **Utánvételes csomagok Romániába** A kereskedelemügyi miniszter az utánvételes postai csomagoknak Romániával való váltása tárgyában elrendelte, hogy október 1-től kezdve a Romániával való forgalomban nemcsak a nemzetközi postai csomagok (colis postal-ok), hanem a közönséges, de bérmentesített postai csomagok is terhelhetők meg kétszáz forintig terjedő utánvétellel (Romániából eredőknél ötszáz frankig.)

Táviratok.

A „Brassói Lapok” eredeti táviratai
Budapest, szept. 26. A képviselőház mai ülésén Szivák Imre előadó előterjesztette a királyné emlékének megörökítéséről szóló törvényjavaslatot, melynek tárgyalását a csütörtöki ülés napirendjére tűzték ki.

Perczel Dezső belügyminiszter válaszolt Apponyi interpellációjára, a választási törvény reformjára vonatkozólag. A miniszter kijelentette, hogy a kormány erre vonatkozólag törvényjavaslatot szándékozik előterjeszteni, melynek tartalma és benyújtási időpontja felől még nem nyilatkozhatik.

A választ tudomásul vették.

Bánffy Dezső báró válaszolt Vissontai Soma interpellációjára, a czár manifesztumára vonatkozólag. A miniszterelnök kijelentette, hogy ő felsége kormánya a béke akciót kedvezően fogadta és ezen álláspontját közölte az orosz kormánynyal. Értekezlet és más előkészítő lépések ügyében kész Oroszországot lehetőségéhez képest támogatni. Más kérdésre válaszolva kijelenti Bánffy, hogy élni fog a kiegyezési törvény 5. és 8. paragrafusában biztosított jogositvánnyal (befolyás a külügyre) annyival inkább, mert a lefegyverzési törekvésekkel rokonszenvez.

A választ tudomásul vették, mire az ülést bezárták.

Főzőtanfolyam

fiatal leányok számára
Hesshaimer Lajosnénál

Vár-utca 26. sz. I.

A tanfolyam kezdődik október 1-én. Jelentkezhetni minden nap 2-4-ig. Gyakorlati oktatás jó polgári ugymint finomabb ételek gondos elkészítésében. Délelő a házon kívül is mérsékelt árak mellett ugyanott kapható.

mert ilyet császárné és királyné szájából bizonyosan még nem hallottak. Kérdésemre, hogy kitől hallá ezt ő felsége, azt felelé, hogy gyermekkorai tanítójától, gróf Majláth Jánostól. Ez csak fokozta csodálkozásomat, mert Majláth Jánost, az ismeretes történetíró mindnyájan fő-főpecsovcisnak tartottuk. Ezt nyíltan meg is mondtam ő felségének, ki azután a szegény gróftól valóban megkapható bensőséggel védte, s midőn annak szerencsétlen kimultáról megemlékezett, — köztudomás szerint gróf Majláth János leányával együtt a stahrenbergi tóba fulasztotta magát — könyvek tündököltek a királyné szemében. De ez a fejedelmi asszony, ha valamit meg akart tudni, nem egykönnyen eresztette el az embert. A Majláth-ra vonatkozó exkurzió után visszatért a republikára, és tudni akarta, hogy mi az én nézetem.

Én tehát azt mondtam: «Elméletben kétségen kívül a köztársasági a legésszerűbb kormányforma, de elvont elméletek szerint a népeket kormányozni nem lehet, hanem alkalmazkodni kell az emberekhez és az adott viszonyokhoz; minden kormányrendszer tehát csak viszonylag jó, vagy rossz; vannak államok, ahol a köztársasági kormány a legalkalmasabb, de ebben a mi államunkban, ahol annyi különféle népfaj lakik együtt,

melyek műveltségük fokára nézve oly lényegesen eltérnek egymástól, mégis csak a dinasztia képezheti azt a kapcsolatot, amely e különben szétágazó elemeket összetartja és így nálunk még jó sokáig a monarchia lesz egyedül alkalmas formája az államnak.»

Még egy kis epizódot akarok elbeszélteni és azután befejezem ezen csevegésemet. Széchenyi munkáiról lévén szó, azoknak legfőbbjeit elősoroltam. Mikor előadásomat befejeztem, azt monda ő felsége: «De hiszen hallottam én még más munkáiról is, valami Blick-ről. Miféle könyv ez?» Olvasóink kétségen kívül emlékeznek még arra a Blikk-auf-den-anonymen-Rück-blick című sárga könyvre, mely az ötvenes évek vége felé oly nagy szenzációt keltett és melyet a nyomtatás helyéről, Londonból, egyes ivekre szétbontva, sok ezer példányban csempészünk be az országba. Erről a könyvről mindent a világon el lehet mondani, csak azt az egyet nem, hogy az egy osztrák császárné kezébe való. Át akartam tehát sikamlani e kérdésen egy pár általános frázissal,

«Megvan-e önnek ezen könyv?» — kérde a felséges asszony. «Az egész monarchia területén az szigorúan el van tiltva», volt az én válaszom. «Nem ezt kérdeztem» —

mondá ő — «hanem hogy megvan-e önnek?» Nem mertem felelni. «Látom már, hogy megvan. Hozza el nekem.» — «De felséges asszonyom...» — «Hát ön bizonyosan azt gondolja, hogy nekem nem szabad ilyen könyveket olvasni.»

Ezzel kivett zsebéből egy kis kulcsot, kinyitotta a mi kis asztalunktól balra álló íróasztalnak egyik fiókját és abból egy kis könyvet vett ki, melyet nekem oda nyújtott. Ismeri-e ezt a könyvet?» kérde.

Megnéztem a címlapot: «Der Zerfall Oesterreichs.» Ez egy akkorában nagy feltűnést keltett, rendkívül vad röpirat volt, mely közvetlenül az osztrák-porosz háború után megjelenván, példátlanul durva hangon azt fejtegette, hogy a habsburgi monarchiának további fennállása merőben lehetetlen s annak a legrövidebb idő alatt szét kell hullnia. Hogyan jutott e könyv, melyet én természetesen rég elolvastam volt, ő felsége kezébe, mai napig sem tudom. Rábámultam a címlapra és nem tudtam, mit mondjak. Zavaram még fokozódott, mikor ő felsége folytatta a vallatást: «Ismeri ön e könyvnek szerzőjét?» Hát én csakugyan tudtam, hogy ki írta ezt a rettenetes könyvet.

(Vége követk.)

Fogarasi m. kir. állami méneshirtok igazgatósága.

Arverési hirdetmény.

Alulírt igazgatóság közhirrre teszi, hogy a fogarasi m. kir. állami méneshirtok tulajdonát képező, alábbi koresmaházak tartozékaikkal együtt folyó évi október hó 15-én a fogarasi m. kir. áll. méneshirtok igazgatóságánál megtartandó zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján 1899. évi január hó 1-től kezdődő három egymásutáni évre bérbe fognak adni és pedig:

1. a Vajda Rése községben 187 házzal alatt fekvő koresmaház	
2. a Szkóré	233
3. az Alsó-Porumbák	280
4. a Besimbák	1
5. a Lissa	121
6. az Alsó-Ucsa	37
7. a Netot	135b
8. a Felső-Vist	243
9. az Alsó-Vist	38
10. az Alsó-Árpás	16
11. a Sárkány	77
12. a Persány	1
13. a Paró	389
14. az Alsó-Komána	281
15. a Kucsuláta	17

az azokhoz járuló telekkel és minden melléképületekkel együtt.

Az 50 kros (1 korona bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a fogarasi m. kir. áll. méneshirtok igazgatóságához legkésőbb folyó évi október hó 15-én délelőtti 11 óráig adandók be, később érkező ajánlatok figyelembe vételét nem fognak.

Ajánlat tehető az összes koresmaházakra együttesen, avagy bármelyik koresmaházra, vagy koresmaházakra külön-külön is.

Az ajánlatokban, a megajánlott ár, koresmaépületenként számokkal és betűkkel is kiírandó és ennek 10 százaléka készpénzben, bánatpénzzül melékiendő.

Az ajánlattevő köteles ajánlatában kitenni, hogy az árverési és haszonbéri feltételeket ismeri, s azoknak magát feltétlenül aláveti.

A haszonbéri feltételek az alólírt igazgatóság irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Az ajánlatok a földművelésügyi m. kir. Miniszter ur Ó Nagyméltóságához terjesztetvén fel, ajánlattevőkre nézve ajánlatok a magas elhatározásnak ezen igazgatósághoz leendő leérkezéig kötelező.

Fogarasi, 1898. szeptember hó 9-én.

434 (1—3)

M. kir. állami méneshirtok igazgatóság.

Hirdetés.

Baróthon a piactéren egy kényelmes nagy vendéglő 5 szoba, konyha, kamara, istálló színnel, pinczével, tágas udvar és kerttel együtt 1898. év október hó 1-től kezdődőleg több évre haszonbérbe kiadó, a feltételek végett értekezhetni Baróthon Dánér Ferencz tulajdonos urnál.

443 (2—3)

Darvas Anna női kalap divatterme.

Van szerencsém a nagyérdemű hölgy közönségnek becses tudomására hozni, hogy jelenlegi

női kalap divat-termemet

ez év október hó 1-én a főtér (Lensor Safrano féle ház) 28. szám alá helyezem át.

Eddigi bizalmukat köszönve, további pártfogásukat kérve maradok

kiváló tisztelettel

Darvas Anna.**Tanuló leányok felvételnek.****Darvas Anna női kalap divat-terme.**

Főtér (Lensor) 28. szám.

Főtér (Lensor) 28. szám.

544. szám bygh. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhirrre teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1898. évi 5438. számú végzése következtében dr. Philippi Frigyes brassói ügyvéd által képviselt Nussbacher és Beer cég javára brassói Zell Frigyes ellen 700 frt s jár. erejéig Brassóban 1898. évi július hó 16-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 385 frt 60 krra becsült házi butorok, ócska, épületfák, deszkák, téglák, szekér és egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíró 68.2. 1898. sz. végzése folytán 700 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi június hó 24. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 66 frt 18 krrban bíróság már megállapított, valamint 4 frt 95 kr. jelen árverés kitűzési és a még felmerülő költségek erejéig O-Brassó Hosszu-utca 165. sz. a. leendő eszközölésére 1898. évi szeptember hó 28. napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár törléslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassóban, 1898. szeptember 13. napján.

Deák László.

458 (1—1)

kir. bírósági végrehajtó.

EUGEN PRECUP

épület- és műlakatos

Brassóban, Széles-patak 2. sz.

Van szerencsém a T. Cz. közönségnek tudomására hozni, hogy itt Brassóban, Széles-patak 2. sz. a. Eichberger-féle házban egy teljesen felszerelt mű- és építési lakatos műhelyt nyitottam. a melyben az ezen szakmába eső mindennemű munkákat fogok készíteni ugymint: takaréktűzhelyeket, fűtőkályhákat, kerítéseket, mindenféle az építésekhez szükséges vasmunkákat, vízvezeteket, távbeszélőket, villamos csengőtyűket és mindenféle javításokat stb.

Az összes rendelményeket gyorsan, szolidan, pontosan és legjutányosabb árban fogom terjesíteni.

Kérem tehát a T. Cz. közönséget, hogy a szakmában vágó minden munkálatok iránt hozzám mindenkor bizalommal sziveskedjék fordulni.

Tisztelettel

EUGEN PRECUP

épület- és műlakatos.

Kisebb nagyobb

boroshordók

valamint kitűnő minőségű Ó-Borok jutányos árért eladók

PAPP FERENCZ-nél

Kapu-utca 48,

445 (4—5)

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trettnér H. Nyomtatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trettnér H. és társai.